

Krönikan

Del 17 Från Gröna Torg till Änglavallen (3)

Av Lars Carlsson

På ett extra styrelsemöte den 3 april 1923 beslöt föreningen, att till stadsfullmäktige lämna in en begäran om, att området med namnet Farnen 27 skulle upplåtas till ÄIF för iordningställande av en idrottsplats. Stadsfullmäktige beslöt att tillmötesgå begäran under förutsättningen att området endast användes till "lek och idrott". Dessutom betraktades området som en utmark som kommunen hade föga glädje av. Tänk så fel man hade och tur var valdet!

Förslaget lades fram av Ragnar Olowsson, som på sätt och vis kan anses var

nuvarande idrottsplatsens grundare. Samme Ragnar Olowsson träffade jag på när jag började min karriär i ÄIF 1964. Han var då vaktmästare på idrottsplatsen, en mycket nitisk sådan som man inte precis skojade med. Det sades av elaka tungor att han låg och klippte gräset med en frisørsax. Jag kunde dock då konstatera att jag aldrig tidigare hade spelat på en så bra plan.

Ett stort pionjärarbete drogs igång, för det här området var 1923 rena ödemarken. Våren 1925 besåddes slutligen fotbollsplanen men seriefotboll skulle det inte bli på nya idrottsplatsen förrän 1926, vilket bekräftas av en annons. I

NST från den 8 augusti 1925 kan man läsa att ÄIF har hemmamatch dagen efter på Nya Torg och hösten ut spelade man där.

Invigningen skedde emellertid den 9 september 1925. Den talrika publiken bjöds både på friidrottstävlingar och fotbollsunderhållning. Mycket saknades emellertid fortfarande och först 1929 invigdes idrottsplatsen i fullt färdigt skick med ståtlig läktare och allt. En klassisk läktare i trä med plats för ca 300 sittande under tak. Läktaren rynde också omklädningsrum som väl motsvarade klubbens behov. Ett arbete som helt får tillskrivas ÄIF:s medlemmar. En av höjdarna under de kommande åren var när idrottsplatsen den 28 augusti 1935 tog emot drygt 1700 betalande åskådare i en match mellan ÄIF och Malmö FF i division II Södra.

Så såg idrottsplatsen ut när jag

Ängelholms idrottsplats av idag skiljer sig en hel del, framförallt var det förr en stor händelse att gå på fotboll, idag är det mindre publik.
FOTO: GÖRAN SVENSSON

Bildtext. 1929 byggdes Ängelholms IP. Den bilden är hämtad ur Bengt Irhammars privata samling och är tagen 1951.

1964, för första gången, sprang ut i den svartvita dressen för att göra debut i ÄIF:s juniorlag. 1967 renoverades läktaren och ett modernt omklädningsrum byggdes till en kostnad av 88.000 kronor.

I slutet av 70-talet tog tidens tand och dåligt underhåll ut sin rätt. Trämasken och regnet förgjorde det en gång så stolta bygget, en rivning var oundviklig.

Som ersättning byggde kommunen ett frittigt betongfundament med korrigerad plåt som tak. Hela 140 sittande under tak kunde nu rymmas. Detta tvärtemot de löften som givits ÄFF:s dåvarande styrelse. Vilken brist på kreativitet och framtidstro, en skapelse fullt i klass med det som byggts under våren.

Historien går alltså igen 2002. Löften om stöttning sviks. Det är faktiskt så att Ängelholms Kommun inte har skjutit till några nya pengar för utbyggnaden av idrottsplatsen. Däremot har man förbrukat pengar som kommer att senareläggas byggandet av de omklädningsrum som vår ungdomsavdelning är i skriande behov av.

"Busskuren", som journalisterna så passande namngav

"läktaren" har nu utökats med ett "väntrum" för journalister och övrigt mediafolk. Låt vara att det också blivit sittplatsläktare under bar himmel för ca 800 personer. Sedan några år tillbaka bär idrottsplatsen, officiellt, namnet Änglavallen". Många tycker detta är helt riktigt medan andra förfasar sig över tilltaget. Namnet har sitt ursprung i ÄFF:s ungdomsavdelning där man tyckte att Ängelholms Idrottsplats var gammalt och förlegat. Att det dessutom är ett felaktigt namn, om vi tar fasta på Gustaf Henricsons påpekande i 50 år med ÄIF, förstärker det deras ståndpunkt att "Änglavallen" borde vara det officiella namnet.

Någon stil över idrottsplatsen är det inte så lätt vara att det officiella namnet fortfarande är Ängelholms Idrottsplats. Vad det gäller namnfrågan så får man kanske fråga de fotbollsintresserade i kommunen, om vad de tycker.

Sedan är det en helt annan sak

att Ängelholms FF, planmässigt, förfogar över en av Skånes största anläggningar och för det förtjänar dåvarande kommunledningen med Lennart Nilsson i spetsen beröm för. Detta har främjat fotbollens utveckling i Ängelholm och vad det gäller den saken har ÄFF med råde levt upp till de förväntningar, som man med rätta kan ställa på en förening, som ges så goda förutsättningar.

De stora framgångarna de senaste 10 åren skall emellertid i första hand tillskrivas ÄFF:s styrelser och dess medlemmar, precis som byggandet av idrottsplatsen 1925 och den därpå följande "storhetstiden" skall tillskrivas ÄIF:s dito.

*Källor: 50 år med ÄIF
NST:s arkiv
Intervju Gösta Lindblad
Samtal med Karl-Rune Lindblad*

